

Kako Bog odgovara na molitvu

Kako Bog odgovara na molitvu

Kako možemo biti sigurni da će Bog uslišiti naše molitve? Nije dovoljno samo potvrditi svoju vjeru u molitvu. Tisuće majki, na primjer, vjerovala su u molitvu i molile Boga da zaštiti njihove sinove na bojnem polju, samo da bi primile poruku da su ubijeni. Niti potvrđivanje naše vjere u molitvu objašnjava zašto se, kada cijela nacija moli za mir, često nađe uhvaćena u vrtlogu rata.

S druge strane, postoje tisuće onih koji žele posvjedočiti da je Bog uslišio njihove molitve za sigurnost njihove djece. Druge tisuće će svjedočiti o divnom načinu na koji im je Bog dao druge posebne blagoslove koje su tražili. Stoga, samo na temelju iskustva, može se činiti da Bog uslišava molitve nekih, ali ne uslišava molitve drugih.

Međutim, to nije u skladu s onim što nam Sveto pismo govori o Bogu. Biblija kaže da on "ne gleda na osobe". Dakle, mora postojati neki dobar razlog zašto Bog uslišava neke molitve, a druge ne. Ako

pronađemo taj razlog, to bi trebalo pomoći u obnavljanju vjere nekih čije su molitve naizgled ostale bez odgovora.

Molitva je vrlo važna faza kršćanskog iskustva. Također je široko prakticiraju sljedbenici mnogih drugih religija. Želja za molitvom je priznanje naše ovisnosti o Višu Silu, izraz spoznaje da nam je potrebna pomoć iz nekog izvora izvan i višeg od nas samih. Nesumnjivo je Bog zadovoljan iskrenom željom svih koji pokušavaju stupiti u kontakt s njim u molitvi, jer je barem u toj mjeri to priznanje njegove suverene moći.

Gotovo univerzalna potreba za molitvom posljedica je činjenice da je čovjek izvorno stvoren na sliku Božju. Kao rezultat čovjekovog pada u grijeh i smrt, božanska slika u njegovom karakteru je uvelike zamagljena, u mnogim slučajevima gotovo izbrisana, no ostaci i dalje ostaju, a jedna od njezinih manifestacija je potreba za molitvom. Možda postoje milijuni koji se nikada ne mole, ali često osjećaju da bi trebali i imaju osjećaj krivnje jer to ne čine.

Bog je zadovoljan duhom molitve svojih stvorenja. Ali zašto čuje molitve nekih, dok druge molitve očito

ostaju neuslišene? Isus nagovještava odgovor na ovo pitanje u svojim zapažanjima o molitvama pismoznanaca i farizeja. Molili su se da ih ljudi vide i čuju, objasnio je Isus, i mislili su da će ih Bog čuti zbog njihovog mnogog govora. Time se podsjećamo da postoje ispravni i neprimjereni stavovi molitve, kao i ispravne i neispravne metode. Mnogi mogu biti iskreni, ali njihova metoda je neprikladna.

Sveto pismo također ukazuje na to da postoje ispravne i neprimjerene stvari za koje se treba moliti. Apostol Jakov je napisao: „Ištete, a ne primajte, jer loše ištete.“ (Jakovljeva 4:3). Iznimno je važno utvrditi što imamo privilegiju tražiti od Boga u smislu usluga. Ne možemo očekivati da ćemo tražiti od Boga sve što mislimo da želimo i da će nam molitve biti uslišene.

Svrha molitve

Postoji božanska svrha u molitvi i vrlo je važno da to imamo na umu ako želimo razumjeti zašto neke molitve ostaju bez odgovora. Bog nije osmislio molitvu kao sredstvo da sazna kako bi trebao upravljati svojim poslovima ovdje na zemlji. On ne traži od nas da mu kažemo što bi trebao činiti. On

ima svoje utvrđene planove i svrhe, i ako želimo primiti bogatstvo njegova blagoslova, bitno je da naše molitve budu u skladu s njima. Krivo tražimo svaki put kada molimo Boga za blagoslove koje on nije namijenio dati.

U Svetom pismu nam se skreće pozornost na razne vrste molitvi. Među njima su najistaknutije molitve zahvalnosti. Bog je nesumnjivo zadovoljan kada ga njegova stvorenja prepoznaju kao izvor svojih blagoslova i zbog toga uzdižu svoja srca i glasove k njemu u zahvaljivanju.

Postoje molitve klanjanja, molitve koje priznaju slavne osobine Stvoriteljevog karaktera - njegovu mudrost, njegovu pravdu, njegovu ljubav i njegovu moć. Želja za slavljenjem Boga trebala bi biti motiv za veliki dio naših molitvi.

Molitve za Božje milosrđe također su prikladne. Sveto pismo potiče sve kršćane da traže božanski oprost svojih grijeha putem molitve. Pavao o tome govori kao o odlasku "smjelo prijestolju milosti", tamo kako bi zadobio milosrđe i našao milost koja će nam pomoći u svakom trenutku potrebe. Hebrejima 4:16

Zatim, naravno, postoje molitve koje su zahtjevi za određene blagoslove ili usluge od Gospodina. Upravo smo s njima posebno zabrinuti u ovom trenutku. Neki mole za zdravlje, bilo za sebe ili za druge. Neki mole za bogatstvo. Neki mole za zaštitu dok su na putovanju. Milijuni mole za mir. Često se događa da građani zemalja koje se međusobno suprotstavljaju u ratu mole da njihove vojske pobijede. Pretpostavit ćemo da su svi koji se Bogu obraćaju u molitvi iskreni i naravno da ga traže za stvari koje im se u tom trenutku čine najvažnijima. Ali opravdava li nas Biblija u vjerovanju da bi sve te molitve trebale biti uslišene?

Moglo bi biti da bi Bog uslišio majčinu molitvu za sigurnost njezina sina na bojnem polju. Ili bi moglo biti da bi molitve za mir nacije bile uslišene. Ali ako i kada se takve molitve usliše, to jednostavno znači da je to bilo u skladu s njegovom voljom. Bog ima fiksni plan, u skladu s kojim je svjestan ljudskog roda. Taj plan nije napravljen da zadovolji hirove i želje svojih ljudskih stvorenja, niti će ikakva količina molitve promijeniti njegove planove.

„Molitva mijenja stvari“, kažu, ali ne mijenja Božje planove. Bog ne gleda na nas, niti na narode – čak ni na Ujedinjene narode – da bismo saznali koje promjene treba napraviti kako bi poboljšao uvjete za nas ili za svijet općenito. Koliko bismo malo povjerenja imali u boga čija bi mišljenja mogla biti pokolebana ili planovi promijenjeni rječitošću molitvi njegova naroda!

„Neka bude volja tvoja“

U svojim molitvama, Božji narod trebao bi imati na umu i srcu prevashodno želju da se njegova volja vrši u svim njihovim iskustvima. Izvanredan primjer toga imamo u Isusovom slučaju. U Getsemanskom vrtu, kada se Učitelj suočio s uhićenjem i smrću, „obuze ga tjeskoba i užas, pa im [svojim učenicima] reče: 'Srce mi se gotovo slomi od tuge...' ode malo dalje, pade licem na zemlju u molitvi i reče: 'Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša!' Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.“ Matej 26:38,39

Božja je volja bila da Isus pretrpi poniženje i smrt kao Otkupitelj i spasitelj ljudi. Ovu važnu značajku božanskog plana prorekli su sveti proroci Starog zavjeta. Isus je iznad svega želio da se božanska

volja ostvari, bez obzira na to što je to za njega značilo. To je potvrdio kasnije, kada je bio pred uhićenjem. Petar je izvukao mač kako bi zaštitio svog Učitelja, koji mu je rekao: "Vrati mač u korice! Čašu koju mi je dao Otac, zar je neću piti?" Ivan 18:10,11

Isusovi sljedbenici imaju privilegiju patiti i umrijeti s njim. Pavao je govorio o tome da će biti "razapet" s njim, a također je napisao: "Vama je dano u ime Kristovo ne samo vjerovati u njega, nego i trpjeti za njega." (Galaćanima 2:20, Filipljanima 1:29). Pozvani smo slijediti Isusove stope, pa znamo da nije Božja volja da nas poštedi svih teškoća. Stoga, kao i kod Isusa, naša glavna briga trebala bi biti da se Gospodnja volja vrši u našim smrtnim tijelima. Gospodnja volja može biti da neko vrijeme uživamo određene zemaljske blagoslove, ali teret naših molitvi ne bi trebao biti za to, već da se vrši njegova volja.

Isus je proširio ovu točku kada je rekao svojim učenicima da sve dok ostaju u njemu i dok njegove riječi ostaju u njima, mogu u molitvi tražiti što god žele i bit će im dano. (Ivan 15,7). To se može činiti

kao jamstvo da imamo privilegiju tražiti od Boga sve što nam padne na pamet i što poželimo. Ali nije tako!

Zapazite uvjet koji je Učitelj postavio uz ovu izjavu - "Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama." Ostati u Kristu znači biti ud njegova tijela, a on je naša Glava. To znači da njegove misli postaju naše misli, a njegovi planovi naši planovi. Ako su naše volje tako u potpunosti predane Bogu, po Kristu, nećemo imati vlastitu volju i naše molitve neće biti zahtjevi za ono što želimo, već samo za one stvari koje su u skladu s voljom naše Glave. Moleći se tako u skladu s Gospodinovom voljom, možemo biti sigurni u povoljne odgovore.

To je u skladu s drugom izjavom koju je Isus dao svojim učenicima u kojoj nas obavještava da će Nebeski Otac rado dati „Duha Svetoga onima koji ga zaište.“ (Luka 11,13). Biti ispunjen Duhom Božjim znači da njegove misli dominiraju našim razmišljanjem i da naši životi budu usklađeni s tim mislima. Tada nećemo tražiti od Boga blagoslove osim onih koje je obećao dati, pa nikada neće biti sumnje u to hoće li se naše molitve uslišati.

„Dođi Kraljevstvo Tvoje!“

Kao odgovor na molbu učenika: „Gospodine, nauči nas moliti“, Isus im je dao ono što je danas poznato kao „Očenaš“. U ovom uzorku molitve dobivamo vodič za ono za što se možemo moliti.

Važan dio ovog kratkog pregleda molitve je pravilna metoda pristupa Bogu - „Oče naš, koji si na nebesima, neka se sveti ime tvoje!“ (Luka 11,1-2). U Svetom pismu Adam je nazvan „sinom Božjim“. (Luka 3,23-38). Ali kada je sagriješio, izgubio je svoje sinovstvo, otuđen od Boga i osuđen na smrt. Adamova djeca, cijeli ljudski rod, također su tuđini i stranci Bogu, pa ga ne mogu ispravno oslovljavati s "Oče naš koji je na nebesima". To je privilegija koja pripada isključivo onima koji su se pokajali za svoje grijehе, prihvatili Isusa kao svog osobnog Spasitelja i posvetili svoje živote Bogu u potpunoj posvećenosti kako bi činili njegovu volju. Takvi su predstavljeni kao oni koji su primili Božjeg Duha sinovstva i tako postali njegova djeca.

Kao djeca Božja, oni će iznad svega željeti častiti ime svog Oca. Dakle, riječju i djelom njihov će stav uvijek biti: "Sveto ime tvoje." Ispravno častiti ime našeg Nebeskog Oca kao svetog podrazumijeva da ćemo,

kada mu se obraćamo u molitvi, to činiti na način koji nam je Isus opisao u Svetom pismu. Objasnio je da naše molitve trebamo prinositi u njegovo ime. Ivan 15:16

Za to postoji razlog. Kao članovi pravedno osuđenog roda, nemamo mjesta pred božanskim prijestoljem milosti osim po Isusu, našem Zagovorniku. U njegovo ime i po zaslugi njegove prolivene krvi, imamo privilegiju „hrabro“ pristupiti prijestolju milosti kako bismo tražili oprost i sve ostale blagoslove koje nam je naš voljeni Nebeski Otac obećao dati. (Hebrejima 4,16). Ako ispravno poštujemo kao sveto njegovo ime, nikada nećemo usuditi pristupiti mu osim kroz Isusa.

Kada slijedimo primjer Očenaša, naši zahtjevi neće biti toliko za nas same koliko će biti za blagoslov drugih. To je naznačeno u uvodnoj prošnji: „Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja i na zemlji kao što je na nebu!“ (Matej 6,10). Odgovor na ovaj zahtjev bit će odgovor na mnogo toga za što su se ljudi molili stoljećima. Taj će odgovor zadovoljiti legitimne želje svih ljudi. To će značiti mir, zdravlje i vječni život za sve koji se usklade s pravednim zakonima Gospodnjeg kraljevstva.

Blagoslovi koje ljudska rasa žudi i za koje se milijuni mole, svi su bili predviđeni od strane Boga i osigurani kroz kraljevstvo koje je obećao preko svih svojih proroka. U tim obećanjima nalazimo mnoge detalje o blagoslovima koje će ono jamčiti ljudima, uključujući obnovu onih koji su umrli. Ne, Bog nije bio nesvjestan patnje ljudi, niti je gluh na njihove vapaje za pomoć; i njegov odgovor na njihove molitve, kada dođe u svoje vrijeme, bit će daleko iznad svega što su se ikada usudili nadati.

Uzmimo slučaj majke koja moli za sigurnost svog sina na bojnem polju. Ona ga voli i ništa joj ne može značiti više od njegovog sigurnog povratka u obiteljski dom. Ali on se ne vraća, a njezina prva misao može biti da Bog ne mari, da nema sažaljenja. Koliko bi se drugačije osjećala da je mogla vjerovati da je Bog osigurao povratak kući daleko zadovoljavajući nego što joj je ikada palo na pamet kada se molila!

Koliko malo majka ponekad zna o teškoćama i patnji koje njezino dijete može spasiti ako zaspi u smrti. Uostalom, i majka i njezin sin članovi su umiruće rase, a razlika između smrti na bojnem polju i kasnije smrti u starosti samo je trenutna u usporedbi s beskrajnim rasponom vječnosti. S tog stajališta moramo naučiti gledati na temu molitve i način na koji Bog odgovara na naše molbe.

Sama činjenica da se molimo Bogu priznanje je našeg uvjerenja da njegova mudrost, moć i ljubav daleko nadilaze naše. Pa ipak, često to zaboravljamo i osjećamo da nije uslišio naše molitve jer ih nije uslišio kao što bismo mi, kroz korištenje naših minimalnih sposobnosti. Duljina našeg osuđenog života je vrlo kratka. Postignuća prosuđujemo po tome jesu li dostigla zrelost u ovom kratkom vremenu o kojem znamo. Ali ne bismo trebali prosuđivati Božja djela s ovog stajališta.

Pismo govori o Bogu kao o "od vječnosti do vječnosti". (Psalmi 41:13; 90:2). On nema potrebu dovršiti bilo koju određenu fazu svog plana u našem kratkom životu, čak ni ako se to odnosi na naše individualne zahtjeve. Kad bismo se danas molili Bogu za neke posebne blagoslove koji bi bili u skladu s njegovom voljom, a odgovor ne bi došao do sutra, ili čak prekosutra, ne bismo izgubili vjeru u njega, već bismo se radovali kad bi odgovor došao. Bog ima i svoja "sutra". Njegovi dani se ne mjere satima, jer su to vjekovi, i u njegovom „sutrašnjem“ dobu, tisućljetnom razdoblju Kristova kraljevstva, svi oni blagoslovi koje je svijet legitimno želio i za koje su milijuni izrazili molbe Bogu, bit će obilno izliveni na čovječanstvo. Prepoznajući to, ljudi će tada odgovoriti: „Ovo je naš Bog; njega čekamo...”

radovat ćemo se i radovati se spasenju njegovu.“
Izaija 25:9

„Kao što je na nebu“

Već smo naučili da Bog neće uslišati nijednu molitvu koja nije u skladu s njegovom voljom. U najvećoj od svih molitvi, Očenašu, ovo načelo je jasno izneseno. Ona traži od Boga blagoslove za ljude na zemlji - ne bilo kakve navodno dobre stvari koje možda žude, već stvari koje su u skladu s njegovom voljom. "Neka bude volja tvoja na zemlji kao što je na nebu."

Kakav nam je prostor dao u vezi stvari koje su u skladu s njegovom voljom! Božja se volja vrši na nebu i njegova je namjera da se u istoj mjeri vrši na zemlji. Naravno, ne znamo sve načine na koje se Božja volja vrši na nebu, ali možemo biti razumno sigurni da zla koja sada postoje na zemlji ne muče živote onih u duhovnom carstvu koje nazivamo nebom.

Rat je zlo koje nije u skladu s božanskom voljom. Trebamo li se onda moliti za mir? Svakako! Doista, ne bismo mogli moliti da se Božja volja vrši na zemlji kao što je na nebu, a da se ne molimo za mir. Ali naše

molitve za mir trebaju biti u skladu s Božjim planom za uspostavljanje mira, a to je njegov plan kraljevstva. Obećao je uspostaviti kraljevstvo, uspostaviti vladu. Isus će biti Kralj u toj vladi. „Vladavina će biti na njegovu ramenu“, napisao je Izaija, i „povećanju njegove vlade i mira neće biti kraja.“ Izaija 9:6,7

Bez sumnje Bog sa suosjećanjem gleda na čežnje čovječanstva da ukine rat. Kada su međunarodne napetosti na visokoj razini i rat se čini neizbježnim, pobožni ljudi s obje strane osjećaju se primorani moliti za mir. Razlike koje prijete izazvati rat mogu se riješiti ili ne, ali znamo da će na kraju postojati univerzalni i trajni mir. Ne zato što će narodi konačno pronaći učinkovitu formulu za mir, već zato što će „Knez mira“ preuzeti vlast nad zemljom i molitva „Dođi kraljevstvo tvoje“ bit će uslišena.

Kristova vladavina simbolizirana je u Svetom pismu kao „gora Gospodnja“, a u Miheju 4:1-4 čitamo da će doći vrijeme kada će ljudi reći: „Pođimo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima i hodit ćemo njegovim stazama. Jer će Zakon izaći sa Siona i Riječ

Gospodnja iz Jeruzalema. Sudit će mnogim narodima i pokoravati jake narode izdaleka. Oni će prekovati svoje mačeve u plugove, a svoja koplja u srpove. Narod neće dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratu. Svatko će sjediti pod svojom lozom i pod svojom smokvom, i nitko ih neće plašiti. Jer usta Gospoda nad vojskama to rekoše.“

Kakav divan program za razoružanje! To je Božji program i kada molimo za mir i za razoružavanje naroda, činimo to s uvjerenjem da će Bog čuti i da će odgovoriti na naše molitve u skladu sa svojom voljom, što će biti put kraljevstva. „On zaustavlja ratove“, prorokovao je David. Psalmi 46:9

„Nema više smrti“

Bolest i smrt rezultat su grijeha naših prvih roditelja i među su zlima koja je Bog obećao uništiti. Trebamo li se onda moliti za zdravlje i tražiti od Gospodina da spasi živote onih koji su nam bliski i dragi, a koji su možda pogođeni teškom bolešću? Da, ali uvijek s razumijevanjem da želimo da se vrši Gospodinova volja i sa znanjem da možda nije njegova volja dati zdravlje i život onima za koje se molimo dok ti

blagoslovi ne budu dostupni svima tijekom tisuću godina Kristova kraljevstva.

Znamo da će tada sve bolesti biti izliječene. „Stanovnik [u onaj dan] neće reći: 'Bolestan sam'“, napisao je Izaija. (Izaija 33:24). Opisujući neke od blagoslova Kristova kraljevstva, Pavao je napisao da će Krist vladati dok mu se svi neprijatelji ne polome pod noge i da će posljednji neprijatelj biti uništen smrt. (1. Korinćanima 15:25,26). Kad je apostol Ivan u viziji vidio kraljevstvo Božje uspostavljeno na zemlji, razaznao je da kao rezultat toga „više neće biti smrti, ... niti će više biti boli“. Otkrivenje 21:4

Kad se molimo za zdravlje i život, shvatimo značenje ove veće odredbe koju je Stvoritelj učinio kako bi te blagoslove udijelio ne samo nama i našim voljenima, već cijelom čovječanstvu koje će ih tražiti kroz poniznost i poslušnost tijekom tisuću godina Kristove vladavine. To činimo kada se molimo: „Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja na zemlji kao što je na nebu.“ Matej 6:10

„Iz zemlje neprijatelja“

Božji putevi i odredbe koje je osigurao za svoja stvorenja uvijek su puno bolji od onih koje je zamislila ljudska mudrost. Molimo se za zdravlje, zaštitu, mir, ali tko je ikada pomislio moliti da im se vrate voljeni mrtvi? Ali Bog je u svom planu otišao dalje od onoga za što smo pretpostavili moliti. Obećao je vratiti mrtve!

Koliko je majki bilo slomljenog srca zbog gubitka dragocjenog mališana. Na jednu od njih spominje prorok Jeremija. Zvala se Rahela. Jeremija je napisao: „Glas se čuo u Rami, jauk i gorki plač; Rahela je plakala za svojom djecom i nije htjela biti utješena.“ Prorok nastavlja: „Usputi glas od plača i oči od suza: jer će tvoje djelo biti nagrađeno, govori Gospodin; i vratit će se iz zemlje neprijatelja.“ Jeremija 31:15,16

Smrt je čovjekov najveći neprijatelj i Božji je plan vratiti u život sve koji su u „zemlji“ smrti. Ova velika milost uključena je i u našu molbu: „Dođi kraljevstvo tvoje“, jer će tijekom Kristova kraljevstva svi koji su u grobovima, u stanju smrti, čuti glas Sina Čovječjega i izaći će. Ivan 5:28,29

Obnova čovjeka u život opisana je od strane apostola Petra kao „obnova“ i govori nam da će nakon drugog Kristovog dolaska biti „vremena obnove svega“, obećana od svih Božjih svetih proroka od početka svijeta. Djela 3:20,21

Pod vinovom lozom i smokvom

Mnogi mole za bogatstvo ili barem za ekonomsku sigurnost. Gotovo svi osjećaju strah ili nesigurnost dok se suočavaju sa svojim poznim godinama. Hoćemo li biti financijski sigurni kada dođemo u dob kada više nećemo moći zarađivati za život? Razumljivo je da bi svatko tko vjeruje u Boga i smatra ga onim koji voli i brine se za njega trebao obratiti u molitvi u vezi s potrebom za financijskom sigurnošću.

Znamo, naravno, da na svijetu postoje milijuni ljudi koji nisu financijski sigurni. Postoje i milijuni koji doslovno gladuju i nemaju odgovarajuću hranu, odjeću i sklonište. Bog voli sve to i premda bismo cijenili kad bi nas blagoslovio povoljnijom situacijom u životu, nije li bolje radovati se ljubaznoj pripremi koju je učinio kako bi se brinuo za sve siromašne i potrebite u svoje vrijeme i na svoj način? To je ono što je obećao učiniti!

U Božjim obećanjima misao ekonomske sigurnosti simbolizira se idejom prebivanja pod vlastitom „lozom“ i „smokvinom stablom“. Prorok izjavljuje da će tako svi biti blagoslovljeni i da će Božja opskrba biti toliko potpuna da će strah nestati jer ih „nitko neće plašiti“. Mihej 4:4

U Izaijinom proročanstvu daje nam se slično jamstvo u vezi s Božjim blagoslovima za svijet u budućem dobu. Ovaj Božji prorok nam govori da tada neće graditi kuće za druge da žive u njima i neće saditi da drugi jedu, već će ljudi dugo uživati u djelima svojih ruku. Zauvijek će uživati plodove svog rada ako nastave poštivati pravedne zakone kraljevstva koje će tada vladati svijetom. Izaija 65:20-25

Ovo poglavlje Izaijinog proročanstva ukazuje na to da će se Božji blagoslovi u tom dobu kraljevstva izliti na ljude kao odgovor na njihove molitve. „Prije nego što zazovu, ja ću odgovoriti; i dok još govore, ja ću čuti.“ (stih 24). To do sada nije bilo iskustvo velike većine, jer još nije došlo njegovo vrijeme da im ukaže usluge koje su tražili i jer zna da će im njihova iskustva s nevoljama pomoći da cijene blagoslove koje će im pružiti tijekom vječnih godina.

Kada se kraljevstvo uspostavi, koliko će biti drugačije. Blagoslovi za kojima umiruća rasa čezne tada će postati dostupni čak i prije nego što pomisle moliti za njih. „Prije nego što zazovu, ja ću se odazvati.“ A kada nauče tražiti od njega njegove blagodati, odgovori na njihove molitve bit će toliko stvarni i neposredni da će se činiti kao da su došli prije nego što je molitelj završio svoju molitvu. „Dok još govore, ja ću čuti.“ Izaija 65:24

„Kruh naš svagdanji“

Odgovor na molitvu „Dođi kraljevstvo tvoje“ uključuje mnoge materijalne blagoslove za koje pobožni ljudi svijeta obično mole, ali ih tako često ne uspijevaju primiti. Radujemo se što dolazi vrijeme kada će ovi legitimni materijalni blagoslovi početi teći „svim obiteljima na zemlji“, kako je Bog obećao Abrahamu. (Postanak 12:3). U međuvremenu, dobro je razmotriti kako Bog sada uslišava molitve svog posvećenog naroda, molitve onih koji imaju privilegiju oslovljavati ga s "Oče naš koji jesi na nebesima".

Oni, usrdnije od bilo koga drugog, nastavili su moliti za dolazak Božjeg kraljevstva. Istovremeno su imali

privilegiju tražiti od Boga za svoje neposredne svakodnevne potrebe, budući da ih je Isus naučio moliti: "Kruh naš svagdanji daj nam danas."

Ovo je vrlo umjeren zahtjev i, kada se iznese u pravom duhu, priznanje je da Gospodin najbolje zna koje su naše svakodnevne potrebe i da ćemo biti zadovoljni bilo kojom opskrbom koju smatra mudrom. Osim toga, za one koji hode Isusovim žrtvenim stopama važno je prepoznati da su naše duhovne potrebe daleko važnije od materijalnih. Kruh se u Svetom pismu koristi kao simbol istine, istine Evanđelja, istine Riječi, istine božanskog plana. Bog je obećao da će nas obilno hraniti ovim Kruhom života, pa se tako možemo moliti s punim uvjerenjem, znajući da su naše molbe prvenstveno za duhovnu hranu koju je obećao i stoga u skladu s njegovom voljom.

„Kao što i mi opraštamo“

„Otpusti nam duge naše kao što i mi otpuštamo dužnicima našim.“ Ovaj dio Očenaša mogu iskreno izgovoriti samo oni čija su srca ispunjena istim duhom ljubavi koji je potaknuo našeg Nebeskog Oca da pošalje svog Sina na svijet da bude Otkupitelj i

Spasitelj. Ta ljubav osigurava oprostenje grešnicima koji su se ogriježili o Boga nepoštivajući njegove zakone. On je spreman oprostiti nam, ali samo pod uvjetom da imamo ispravan stav srca prema onima koji griješe protiv nas. Svakako, ovo je ispit naše iskrenosti.

Bog oprašta svom narodu jer smatra da su njihove Adamove nesavršenosti pokrivene vrijednošću otkupiteljske krvi Kristove. To znači da je onaj koji moli vjernik u Krista od srca, čije je prihvaćanje Krista toliko bezrezervno da se odrekao svega ostalog kako bi slijedio svog Učitelja. Samo takvi mogu ići Bogu u molitvi, tražeći oprostjenje u Kristovo ime.

„Izbavi nas od zla“

„Ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla.“ Prvo iskušenje spomenuto u Bibliji bilo je ono majke Eve. Pali Lucifer ju je, preko zmije, iskušao da ne posluša Božji zakon. Prekršaj Božjeg zakona Sveto pismo označava kao grijeh, a riječ iskušenje koristi se za opisivanje svakog napora, zavođenja ili mamljenja na grijeh. Vrag je najveći od svih iskušenja i koristi mnoga i različita sredstva kojima predstavlja svoje

grešne apele onima koje nastoji odvesti od Boga i na putove nepravde.

„Bog ne iskušava nikoga“, napisao je Jakov. (Jakovljeva 1,13). To znači da se možemo osloniti na to da nas Bog neće odvesti u iskušenje; stoga u svojim molitvama tražimo ovo jamstvo.

Koliko je nadahnjujuća suprotnost ovome – „Izbavi nas od zla.“ Vrag, glavni varalica, stoljećima je vršio svoj utjecaj na čovjeka, a posebno na Božji narod, kako bi ih otuđio od njihovog Stvoritelja. Rezultat je bio tragičan – svijet kojim uvelike upravljaju grijeh i sebičnost – „ovaj sadašnji zli svijet“. (Galaćanima 1:4). Ali Bog je obećao oslobođenje od „zamke ptičareve“ i od zla koje je ptičar izazvao u svijetu. Psalmi 91:3

Božja obećanja oslobođenja osobno se tiču svih koji slijede Isusove stope, jer jamče da ih Sotona neće moći uhvatiti niti uhvatiti u zamku. Kao pojedince, Bog nas svakodnevno oslobađa od Sotonskih zamki pogreške i grijeha. „Anđeo Gospodnji“, napisao je psalmist, „utaboruje oko onih koji ga se boje i oslobađa ih.“ (Psalmi 34:7). Kakvo utješno obećanje

i kako smo sretni što ga možemo prisvojiti kada molimo: „Izbavi nas od zla.“

Postoji još veće oslobođenje za Božji narod, za cijelu Kristovu crkvu u „prvom uskrsnuću“ da vlada s Kristom. (Otkrivenje 20:4,6). Isus je rekao da vrata pakla neće nadvladati njegovu istinsku crkvu i da će se, kao ispunjenje ovog obećanja, vrata pakla – stanje smrti – širom otvoriti i svi koji su patili i umrli s Kristom bit će oslobođeni smrti i uzvišeni u slavu da vladaju s njim kroz tisuću godina njegova kraljevstva.

Crkva je čekala ovo slavno oslobođenje kroz sva stoljeća ovog sadašnjeg Evanđeoskog doba. Pravi Kristovi učenici znali su da ovo oslobođenje neće doći dok se on ne vrati. Pavao je to znao i napisao je da mu je pripremljena kruna pravednosti koju će primiti „onog dana“ te je dodao da će svi koji ljube Kristov dolazak također tada primiti „krunu“. – 2. Timoteju 4:8

U Isusovom velikom proročanstvu o ovom kraju vremena – proročanstvu u kojem identificira toliko mnogo uvjeta u današnjem svijetu – rekao je svojim učenicima: „Kad to vidite“ i njegovi učenici koji sada žive to vide – „tada se podignite i podignite glave

svoje jer je vaše izbavljenje blizu.“ (Luka 21:31,28). Činjenica da se „ovo“ što je Učitelj prorekao, signalizirajući skori dolazak izbavljenja crkve iz ovog sadašnjeg zlog svijeta, sada jasno razaznaje u svakodnevnoj paradi vijesti, daje nam povjerenje da će vrlo brzo posljednji preostali Kristovi pravi sljedbenici biti izbavljeni, uzvišeni u slavu, čast i besmrtnost s njim, i da će tada blagoslovi njegovog toliko željnog kraljevstva početi teći na patnju i umiruće čovječanstvo.

Molimo se: „Izbavi nas od zla“, ne samo zato što žudimo biti slobodni od zlog svijeta, već i zato što znamo da će odgovor na ovu molbu značiti odgovor na našu drugu molbu: „Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja i na zemlji kao na nebu.“ Tako gledano, čak i onaj dio kršćanske molitve koji mu najviše znači istovremeno je nesebičan u pogledu na svijet, budući da također razmatra bogate blagoslove za cijelo čovječanstvo.

To su molitve kojima je Bog zadovoljan; to jest, nesebične molitve. Dok je Bog zadovoljan kada njegov narod traži individualno vodstvo, oprost i duhovnu snagu od njega, on također želi da se

zanimaju za sve koje voli, naime za cijeli svijet čovječanstva. Pokazujemo svoje zanimanje za njegov plan blagoslova ljudi kada molimo: "Dođi kraljevstvo tvoje", jer će kroz to kraljevstvo osigurati "gozbu bogate hrane za sve ljude". U tom će kraljevstvu smrt biti progutana u pobjedi i suze obrisane sa svih lica. Izaija 25:6-8; Otkrivenje 21:1-5

Iznad svega, neprestano zahvaljujmo Bogu na njegovoj ljubavi koja je osigurala vječnu radost svih. Ne samo da ga pojedinačno hvalimo u svojim molitvama, već i cijelom svijetu govorimo o njegovoj ljubavi. Recite im da je kroz Krista osigurano da žive i da će uskoro njegovo kraljevstvo osigurati mir kroz „Kneza mira“, te zdravlje i život za sve kroz Otkupitelja i Spasitelja svijeta.